

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 5.1.1904
Číslo výtisku: 5
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předplác se
v Praze
v administraci
na měsíci 2 K — h
ve filiálkách
na měsíci 2 K 30 h
Poštou:
na měsíci 3 K 20 h
s dvojitou zásilkou:
na měsíci 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.

Tam je též redakce
a expedice.

Telefonické zprávy „Nar. Listů.“

Tlach o českých věcech.

Z Vídně, 5. ledna. Nějaký člověk, jenž o věcech národních a politických v království českém a markrabství moravském nemá ani potuchy, rozepisuje se v »Oesterreichische Volkszeitung« o nedělní kutnohorské řeči předsedy klubu českého dra. Pacáka. Táže se, kde prý jsou ta rozhodující místa, která slíbila Čechům, že budou jim vrácena jazyková jich práva, nastoupí-li cestu parlamentní? Navíni tazatel mohl si najíti odpověď v proslovu, který měl za čerku delegačního dr. Kramář k cisáři. Ve slovech poslance za městskou skupinu táboorskou byla zřejmě a jasně dosti označena rozhodující místa ona.

Kdyby prý Čechové nic jiného nebyli spáchali — pokračuje jmenovaný list — než svůj troufalý attentát na občasnou volební (!), bylo by to stačilo, aby jich fráze a sklamáni ukázaly se směšným a vyloženým překrucováním.

Tak píše vídeňský žurnál o českých věcech.

Ministr dr. Hartl zase úřaduje.

Z Vídně, 5. ledna. Ministr vyučování dr. Hartl po těžké nemoci včera zase ujal se úřadu.

Kandidatura do zemského sněmu moravského.

Z Brna, 5. ledna. Místo nebožtíka kníže Salma bude střeďní stranou kandidován do zemského sněmu poslanec na říšské radě Skeene.

Telegrafické zprávy.

Z Vídně, 5. ledna. (C.B.) »Freundenblatte« vyprací zprávu jednoho zdejšího deníku, že rakousko-uherské válečná loď »Zenta« do východoasijských vod vplula. Domněnka toho smyslu vznikla prý asi záměnou s lodí »Alzbeta«, která za vědeckými účely odplula do Austrálie.

FEUILLETON.

Slechetný Čendeš.

Uherská humoreska. Napsal Jaroslav Hašek.

Sedláci v bekečích, koziších a sírkanech, pláštěch, přišli do města na trh, právě když místní hasiči pokoušeli se marně uhasiti nový dům Lajoše Zeméryho, obhájce ve věcech trestních.

Venku stál vyneseny nábytek a ležela napolo shorelá akta provedených i neprovedených trestních případů a u všeho toho stál advokát Lajoš Zeméry zabrán do horlivého hovoru se zdejšími soudcem.

Miklůš Fehér, který přišel do města prodáv dva vozy kukuřice, zapálil si dýmku a snáv kulatý promaštěný klobouk s hlavy, přiblížil se, ukláněje se již z dálky, k advokátovi.

„Nadšágoš úr, velkomožný pane, jak stojí naše záležitost,“ ptal se.

Lajoš Zeméry se usmál, což udělalo dobrý dojem na kolem stojící lid, většinou sedláky z okolních obcí, kteří kdyby jim hořely domy, jistě by se nesmáli a pak řekl vážně, pomalu, jako bylo jeho zvykem: „Milý příteli, věc naše stojí dobře, mám důkazy, že...“

Nedomluvil, neboť právě křídlo domu se právě s rachotem sřítlo a kousky ohofelého dřeva s jiskrami zaletly až sem.

Když se závoj mraku, složený z dýmu a prachu zdíva trochu rozplynul, stál advokát opět zcela klidně na svém místě a Miklůš Fehér dýmal ze své dýmky.

„Milý příteli, mám důkaz,“ pokračoval advokát ve své řeči, „že Čendeš zapálil nejen váš lóni stavení, ale i mně dům, ale zde není místa, pojďte do hostince!“

Miklůš Fehér zbledl a sledován zraky diváků, dal se vésti přes náměstí do hostince.

Z Berlína, 4. ledna. (C.B.) Císarský guvernér v německé Nové Guineji oznamuje, že byla obchodní stanice v přístavě Petrov v francouzských ostrovech, ležících severně od ostrova Nové Pomorany, domorodci přepadena, při čemž přišli obchodník Reinhardt a strojník Doel o život. Domorodci byli potrestáni policejní výpravou.

Z Říma, 4. ledna. (C.B.) »Giornale d'Italia« oznamuje, že ministr námořnictví nařídil následkem posledních zpráv z nejzápadnějšího východu, aby tam odpluly lodě »Marco Polo«, »Dogalio« a »Umbria«. V tamějším vodstvu jsou již lodě »Vettore«, »Pisanio«, »Piemonte« a »Elha«.

Z Petrohradu, 4. ledna. (C.B.) Dle zprávy sem došlé odplul parník »Kazaň« dobrovolného loďstva dnes z Perimu do Colomba.

Z Buenos Aires, 4. ledna. (C.D.) Dle telegramu z Montevideja byla povolána národní garda uruguayanská do zbraně.

Z Káhyry, 4. ledna. (C.B.) Dne 16. t. m. sešloupi se konference za účelem změny soudnictví v Egyptě. Zúčastní se jí zástupci mocností, které uzavřely s Egyptem smlouvy o soudní reformě v Egyptě.

Generální komisař pro avšovou výstavu v St. Louisu.

Z Vídně, 5. ledna. (C.B.) »Wiener Zeitung« uveřejňuje jmenování sekčního rady Vojtěcha Stibrala generálním komisařem pro světovou výstavu v St. Louisu. Generální komisař odpluje v nejbližších dnech s přidělenými mu úředníky do Ameriky.

Elektrická dráha z Prešpurku na hranici.

Z Prešpurku, 5. ledna. (C.B.) Městské zastupitelstvo usneslo se, že zašle ministrově obchodu žádost stran konečného udělení koncese ke stavbě elektrické dráhy z Prešpurku na zemskou hranici a že v této žádosti, oproti námitkám pešské obchodní komory a městské rady hlavního města provede důkaz, že zamýšlené spo-

Tam před láhvemi vína trochu se vzpamatoval a řekl, rozpinaje kožich: „Kdy pak vám zapálil dům?“

„Oheň vypukl ráno a podle vši pravděpodobnosti chtěl se pomstiti za to, že vy mým jménem podal jste na něho žalobu.“

Miklůš Fehér zbledl ještě více a pak vykřikl se sebe: „Není možná, to není pravda!“

„Proč pak?“ otzál se nepřítisli vlně advokát, který neměl rád, když sedláci mu odmouvali.

„Ponevadž,“ řekl Miklůš Fehér, zapaluje si ekrčící dýmku, „ponevadž Čendeš byl po dva dni u nás a je tam ještě.“

„Jak to, Čendeš u vás, Čendeš na kterého jste podal žalobu, že vám lóni zapálil stavení?“ s patrným zájmem tážal se advokát.

„Má se tomu tak,“ vykládal Fehér, „on mně totiž zachránil ženu.“

„Vaši ženu,“ divil se Lajoš Zeméry, který na takové případy slechetnosti v tomto kraji u Tisy nebyl zvyklý.

„Ano, velkomožný pane, šla předváděm k řece navázití vody a spadla do vody. Proud jí strhl. Volala o pomoc a kolem šel Čendeš, ten skočil za ní do vody a vytáhl jí. Propustili jsme týden před tím Čedešana, tak jsme Čendeše přijali. Po celé dva dny jsem s ním seděl v obecním hostinci.“

Oba dva mlčeli.

„Něco mne však mrzí, velkomožný pane,“ začal opět Fehér a tráf jeho se změnila, jako kdyby se chtěl dáti do pláče, „mnoho jsem se prohřešil na ubohém nochovi, žaloval jsem bezdůvodně...“

Advokát náhlým úm přechodem byl velice překvapen.

Fehér skutečně vzlykal: „Moje žena totiž před rokem šla v noci se podívat do stodoly se svítilnou, zřel tam nějakou myš, a tu jí svítilna

jení žádných zemských zájmů nepoškodí, nýbrž že sloužití bude výhradně zájmům místním.

Činnost sněmovny bulharské.

Ze Sofie, 5. ledna. (C.B.) Sněmovna, jež se odročila včera do 18. ledna, schválila dosud zákony o daně z lihu a z tabáku, čímž stopnou státní příjmy, zvláště z daně spotřební, zákon o ochraně znemek, zákon o pěstování hedvábnictví, zákon silniční, čestné změny zákona obchodního, jimiž se odstraňují překážky pro dovoz peněz z ciziny a upravují ustanovení o úpadcích, dále čestné zákony, mající za účel zesílení armády, zlepšení zdravotních poměrů v zemi a pozvednutí situace hospodářské. Sněmovna přijala pak také ještě zákon o amnestii bývalým odsouzeným ministrům a v přičině přiznání penzí vdovám po ministrích Stambulovu, Stojlovu a Gekovu. Po prásdniích odstatu sněmovna shromážděna až do 5. února.

Žádná cenzura na dalším východě.

Z Petrohradu, 4. ledna. (C.B.) »Novoje Vremja« tvrdilo ondy, že sibírskou drahou na další východ dopravované západo-evropské noviny tam ruskými úředníky podrobovány jsou cenzuře. Dnes uveřejňuje však »Novoje Vremja« na základě tiskového zákona opravu u postovní a telegrafní správy, z níž vysvitá, že pošta z Evropy na další východ se dopravuje v uzavřených pytlích, jež za písňého setření mezinárodních předpisů ne místo svého určení docházejí.

Ruské loďstvo na další východ.

Z Tunisu, 4. ledna. (C.B.) »Ag. Havase« oznamuje: Ruský křižák »Aurora« odplul včera do Piraeu, aby tam královnu Olgu pozdrvil. Pět bojičů lodie torpedových nalézá se v lodenici na Maltě Velký křižák »Dimitrij Donskoje« a obrněná loď »Oslablja« měly původně s velkým křižákem »Aurorou« odplouti do Piraeu; avšak předevčím obdržel admirál Wirenio rozkaz, aby vyčkal nových pokynů. Soudí se, že celý zdejší oddíl ruského loďstva koncem téhodne odpluje k Suezskému průplavu.

upadla do slámy a hned stálo vše v plamenech. Měl jsem zlost na Čendeše, jednou mně v krémě přede všemi natlouk'. Řekl jsem, že on zapálil. Žena mlčela, ponevadž má mne ráda.“

Advokát přimhouřil obě oči; „Hledte, nyní naposled bude on vás ještě žalovat. Právo má, podat na vás žalobu. Utráhl jste mu na cti.“ Lajoš Zeméry zaplatil a šel se podívat ke svému dočlovivajícímu domu, rozhodnut, že tento případ slechetnosti bude vypravovat fideicim učitel, který by mohl z něho napsat pěknou povídku pro mládež.

Miklůš Fehér seděl dále v hostinci zapaluje si v určitých přestávkách svou hvízdačej dýmku, tak že hostinský každou chvíli se ptal, co si přeje. Zde totiž na hostinského hvízдали.

Tak seděl, popíjel a pokuřoval zatím co Lajoš Zeméry vykládal na náměstí fideicim učitelovi o slechetném Čendešovi, na což fideicim učitel odpověděl: „Dobře máte, pane advokáto, naše mládež takovými povídkami, čerpanými ze známého jim okolí, třbí svůj smysl pro dobro. Vaše myšlenka jest vyborná.“

Řídící učitel se zamkl a pak pokračoval: „Utrpěl jste nějaké škody požárem?“

Lajoš Zeméry na to odvětil usmívaje se: „Nikoli jsme pojišteni na větší sumu, než stál tento barák a pak doufám, že soudní pře našeho města stran rybolovu na levém břehu řeky mně vynesl tolik, že budu si moei znova postavit dům o jedno patro vyšší. Vy tedy budete psát povídku o slechetném Čendešovi, mžtete tam též zapsat, že Miklůš Fehér svého činu srdečně litoval a kdykoli si vzpomněl na krivdu, kterou na Čendešovi spáchal, že plákal.“

Miklůš Fehér dopíjeje čtvrtý litr vína skutečně plakal.

Bylo již k večeru. Trh byl prázdný a jeho dva vozy kukuřice stály neprodány na náměstí. Proto měl Miklůš Fehér divně myšlenky.

Dráha pekínsko-kalganská.

Z Kolina n. R., 4. ledna. (C.B.) Petrohradský dopisovatel „Kölnische Ztg.“ telegrafuje svému listu: Pro stavbu dráhy z Pekína do Kalganu je posud upsaná šest milionů bez úastenství evropských kapitalistů. Eunuch Li učinil za tím účelem z nářízení čínské císařovny vdovy u rusko-čínské banky půjčku 2.000.000 rublů. Z Kisty (v Persii) vyšli rusí inženýři smlouvu ke Kalganu trassovati a to pod hlavní dráhy sibiřské až do Kalganu. Až do Kalganu chce Rusko Mongolskem stavěti dráhu na vlastní účet. Dále do Pekína bude dráha stavěna čínskou vládou, za pomoci inženýrů ruských, při čemž se skrovně zúčastní akciového kapitálu banky rusko-čínské.

Záležitosti východosaské.

Z Londýna, 4. ledna. (C.B.) Říšský ministr Balfour měl dnes delší rozhovory se státním sekretářem pro věci zahraničné, markysem of Lansdowne, v zahraničním úřadě. Právě se, že ministři rokovali o východosaských záležitostech. Také komitét pro obranu země měl poradní schůzi.

Dr. Grabmayr o říšské radě.

Poslanec dr. Š. Grabmayr měl včera večer v Meranu, ve schůzi tamějšího německého občanského spolku, velkou politickou řeč, jejíž hlavním předmětem byla zofalá mizerie říšské rady. Pojednává o záležitostech tyrolských, obrátil dr. Grabmayr pozornost svých posluchačů na poslancekno sněmovnu vídeňského parlamentu a pravil mimo jiné:

»Hluboce zarmoucení, ofřevení a rozhořčení dožili jsme se v posledních letech, že rakouský parlament se etupně k stupni klesal, že všechny jeho instituce a funkce zvlčily, až sněmovna ve stavu se octila, že horšio již ani si není lze představit. Rozháraný, sešlý a zvlčlý je tento parlament a žije toliko sdáněvě.

Rakouský parlament je pro zřejmou duševní chorobu — zdali šílenství nebo hloupost nechci rozuzlovat — bezprávným učiněn a dr. Körber obstarává jakožto kurátor paragrafem čtrnáctým správu státu. V nepřírozeném zápasu mezi parlamentem a vládou nedovede Körbrov státnické umění docílit řádných trvalých úspěchů a také jeho svádně prostá vytrvalost ukázala se malomocnou.

Že takto věci děle trvati nemohou, říká celý svět; jenom o prostředcích k nápravě mnení se rozcházejí. Jedni doporučují změnu ústavy, druzí radí pouze ke změně jednacích řádů sněmovny a třetí chtějí situaci zlepšit dorozuměním mezi spornými národními stranami.

O plánu na změnu ústavy stačí říci jenom několik slov. Tím časem, co krovy nad domem praskají a sřícením hrozí, nesedne si

Když probral důkladně v mysli všechnu křivdu, spáchanou na Čendešovi, uminil si, že Čendešovi se bude hledět odměnit za jeho slechetnost. Ale v tom ohledu rozcházeły se jeho myšlenky. Kdyby měl dceru, dal by mu ji za manželku, ale jest teprve dva roky ženat a děti nemá. Konečně se rozhodl, že Čendeše podrží za čeledína a bude mu vyplácet dvojnásobnou mzdu.

Pak zde byly ještě jiné myšlenky, které naplňovaly hlavu Fehérovu.

Předně, co řekne žena doma, až přijde nazpět s neprodanou kulkou a ostatní myšlenky jeho točily se stále kolem toho, co řekne žena.

Vozka na voze klmal, když večer Mikloš Fehér přišel k vozům. Hlava se mu trochu točila.

První jeho prací bylo vzbudit vozku a vypravovat mu o slechetném Čendešovi.

„Nezapomeň, že je slechetný, ano slechetný, tak to říkal pan advokát, hučel ospalému vozkovi do uší, usedaje vedle něho na kolků.

Jeli domů. Cestou stěžoval si na ženu. Vyprávěl, jak jest zlá, co za ty dva roky s ní zkusil, co zkusil ještě dnes, až přiveze neprodanou kulkou.

V tom proti níž zavřila svitlna.

„Co zde chceš.“ vyrazil ze sebe Fehér, poznav v záři světla jednu z deveček, pracujících na statku.

„Vaše, vaše žepa utekla s Čendešem.“ vykokotala ze sebe služka.

Mikloš Fehér obrátil se k vozkovi a řekl koktavě: „Jak říkal pan advokát, jaký že je Čendeš?“

„Slechetný, mrže se zdá.“ řekl ospalý vozka.

A pan říšský učitel nepsal nikdy svou povidku pro mládež o slechetném Čendešovi.

práce nikdo ke kreslicímu stolu, aby sestavoval krásné plány ke stavbě přístřho paláce. Přičítati parlamentu, který žádná vůle schopen není a jemazí i nejlehčí práce je příšnou, schopnost a sílu k vytvoření nové ústavy, bylo by zajisté nejvyšším možným rekordem utopického blouznění.

Nemnohem lépe má se věc s národním dorozuměním. K tomu nejsou strany tou dobou nikterak rozpoloženy. Schází tedy možnost nějakého radikálního vyléčení a musíme proto se spokojiti pokusem o léčbu toliko symptomatičnou. Takovouto léčbou pak byla by oprava jednacích řádů poslancecké sněmovny říšské rady.

Řečník dovozoval dále, že prý je odpor malých skupin sněmovních proti změně jednacích řádů nepohopitelný a dospěl k tomuto závěru: »Aby se tato reforma zdařila, musí se s odhodlanou vůlí Němci spojití dobrá vůle druhého činitele, vlády. Odpůrcům dra. Koerbra zavadla zdrželivost vlády v té věci podnět k ostrým obžalobám. Tvrdí se, že ministerský předseda žádně akutečně opravy jednacích řádů si nepřeje, poněvadž by dělňá sněmovna pro něj osobně byla nebezpečím.

Rozvaliny parlamentu jsou postavem jeho velikosti. Dokud parlament, všeliké práce neschopen, jenom bídně živoří, může se dr. Körber se vznešeným, státnickým klidem dívat na horlivě kutěni ministerských kandidátů. Ale jakmile by v parlamentě zavládly spořádané poměry, musila by nastoupiti vláda parlamentní a Körbrova sláva byla by v koncích. Já této řečem nevěřím a nemohu soudit, že by se dr. Körber řídil jinými důvody, než péčí o státní zájmy.

Avšak doba rozhodnutí se blíží. Sejde-li se říšská rada v měsíci únoru, naleze na prvním místě jednacích pořadů návrh na opravu jednacích řádů a tu musí se ukázati, má-li sněmovna vůli a dosti síly, aby se vzchopila, radikální odpor překonala a nové základy pro spořádanou parlamentní činnost zjednała. Bez boje to možné nebude, avšak nesmíme se námaze a ozvlčujícímu úsilí takového zápasu vyhýbat. Musíme učiniti s obětavou vážností pokus, abychom sešlý a schátralý parlamentarismus v Rakousku omladili.

Co pak se etane, jestli tento pokus se nezdaří, nevíme. Nejspíše osvědčí se tu zase starověká lékařská zásada: Quod medicamenta non sanant, ferram sanat — co léky nezhojí, zhojí železo. Odmítne-li parlament jemný lék opravy jednacích řádů, pak dostaví se železné kostě, jež celou tu zbytečnou, práce neschopnou sněmovnu s povrchu zemského smete. Ale před dobrodružnými experimenty, jímž pak brána bude otevřena, nechtě nebesa rakouské národy milostivě chrání!

Denní zprávy.

— Něco tak žalostného jako dnešní výlev realistického denníku o „Spolku svatého Bonifáce v českém národě“ nebylo už dávno zplozeno v atelieru realistického ducha. Ani dvě stě volů, svatým Václavem druhdy z vlastní do Němce vyvážených, nemohlo nikdy dohromady vážití tolik, jako velkolepý realisticko-klerikální bulík, zavěšený dnes masarykovské inteligenci jejím listem na nos. Když dr. Němce v úřadnu orgánu „československé strany sociálně-demokratické“ vypravuje svému čtenářstvu báchory, při nichž soudný člověk má pocit obrácení nikoli žaludku, ale celé své tělesnosti na ruby, nezdá se kuráž dra. Němce tak obdivuhodnou, mluvit tu sociálně-demokraticky „akademik“ k neakademickým straně a tu, jak známo, čím tlustěji krajce t. zv. duševní potravý namazán, tím lépe! Ale když realistický exorán, tedy list „učitele národa“, na nějž byl prof. Masaryk od superint. Císare promován, počne si tropiti ze svého čtenářstva takové kašpary jako dnes — nelze, než opakovati naše dávná a náde vše trefně dobrozdání o Herbenově žurnále, že je to „organ bláznů pro blázný“. Slyšme jen, co píše plivník domu Herbenova, p. farář Dušek. Vylíčiv po svém vznik frankfurtského „mezinárodního výboru pro šíření evangelia bei den Czechen“ (živě již proto, že klade vznik mezinár. výboru do ovzduší, vzniklého po Husových slavnostech a že uvádí za zakladatele jeho Američany a Angličany, ačkoliv je známo, že otec mezinárodního

výboru jest Iverlinský německo-evangelický Bund), vypravuje farář Dušek obdivuhodně věci. Němci v Čechách ulekli prý se tohoto českého kvasu (české kvasnice ve frankfurtském kvasu představovali jen Dušek, Molnár a ostatní čeští informátoři pruských pastorů) a věděli prý okamžitě, jak udělit ho v zárodku. „Můžeme dnes učiniti odhalení“, praví Dušek na tomto místě svých vývodů i odhaluje: „Národní Listy“ byly ve spojení s německými nacionaly v Čechách a posloužily jim proti nám. Jestě jsme jim to nekvitovali až dnes.“ Nikoli prý mezi Duškem a Hochstetterem, ale mezi „Nár. Listy“ a Třebenicemi, ne prý katolickými a českými (tudíž evangelickými a německými!) bylo dobré spojení, ba dokonce mezi Třebenicemi a Štyrským hraběm a berlínskou Garmanii. „Nár. Listy“ prý v létě 1903 jedním dechem sloužily i všemněmeckým losvorromistům i klerikálům. Zasnemel Směji se opravdu takové věci předkládat lidem normálních smyslů v Čechách nejen s příbuznou naději, ale dokonce s přímým nárokem, že jim bude někde skutečně uvěřeno? Nestydí se studování, ano dokonce i graduování mužové za své příslušenství ke straně, která se odváží s takovým blábolem na veřejnost? Něco podobného — jako odhalení o dorozumění mezi „Nár. Listy“ a trebenickým Hochstetterem i českými klerikály možno napati jenom brkem z ptáka bílouna ne-japného! — Jinak nás těši nepřímě potvrzení naší kombinace o listu faráře Duška v příčině předních strážů. Z jeho dnešního vypravování jde neklamně na jevo, že osobností něm.-evang. Bundu, kteréžto ekipační dopis Duškv psán, vskutku nikdo jiný nebyl než trebenický vikář Hochstetter, pruský emisář. Uvážíme-li, že se tento slechetník ze zistně zářlivosti na pruskou marku a z pubopobě hamiznosti neostýchal dopis, pisatele tak kompromitující, tak diffamující, vydati katolicko-klerikálnímu orgánu, pak upřímně řečeno, náš hluboký despekt vůči takovému skandalálnímu poměru opravdu nezná mezi. A co se týče spolku sv. Bonifáce, považujeme jej za největší římskou pitomost, jaká mohla býti jen zosnována. Pakliže se jim počet přestupů mezi Němci ku protestantismu aspoň nezdvojnásobí, bude se musit mluvit o zářku. Korunu zabedenosti jest český překlad tohoto spolku, leda, že by jim P. Schachleitner měl namíteno na tábor realistický? Ale ani tu není pozorovati tisíc chuti k nějakému přestupování. Asi snad dají realističtí myslitelé vše na nás, než na Herbenu?

— Hyžšší Prahy. Majitelé domů a obyvatelé ulic v sousedství trosk kostela sv. Václava nepřestávají na nás nalahat, abychom obrátili pozornost příslušných instancí na tento kostelíček a ra souvisící s ním část bývalé svatováclavské lrestnice, jež vysoko na okopané kolekolem skále třel v celé své zpustlosti a ohydnosti. Jeli co na tomto kostelíku památného neb umělecky cenného, dobrá, necht se zachová, ale v žádném velkém městě by obecní správa tak bezohledně nechovala se k sousednímu obyvatelstvu, aby po léta uprostřed města v elegantní čtvrti a uprostřed moderních novostaveb zvedala se polorozvalená ruina se vším příslušenstvím takovýhro trosk městských a se všemi příjemnostmi, až svému sousedstvu poskytnjí. Buďto bude kostelík restaurován, dobře, necht ale se páni do toho pustí, neb není dosud peněz na to, potom až se aspoň částečně kout ten nějak upraví, aneb má se snad vyčkat, až kostelík bude znovu vystaven sbirkami, dvacet let trvajícím? Jsme rozhodně pro zachování památek, jsou-li architektonicky cenné aneb historicky památné. Nějaká velká událost se na tento kostelík naprosto nepoutá a že by byl umělecky tak drahocenným, o tom také nám není nic známo. Spaña nejkrásnější a nejoprávněnější zvrhnouti se může v opak, když stává se fanatismem a stejně nebezpečnou jako bestie, která vše památné a krásné ničí, může státi se bestie, jež k vůli udržení starého čini ve velkém zkvětajícím městě moderní vzrůst a ruch nemožným. — Také bylo by již na čase, aby konečně došlo k nějakému rozhodnutí o Odkolkově spálení. Mají ohorelé zdi tohoto mlýna ještě nových deset let třetí k než na nejkrásnějším místě, jaké zde máme? Na Odkolkově mlýně patrně, jak Praha je neybána a jak dlouho to trvat bude, než se starých pražských trosk zvkvete život nový.

— Na račníci v Olomouci shlazují si průběžtí úředníci láhu na českých dělnících, které v Olomouci bydlí, ale jsou nuceny jezdit do sousedních míst do práce. Přinesou-li si dělnice legitimace dělnické, na základě jichž se jim na dráze vydávají jízdní listky v snížené ceně, vy-